

ses for unødvendig, og at man ganske roligt kan tage en Toldlov fra Folketinget og give den Vedtagelsens Stempel, uden at Landstinget har Tid til nærmere at undersøge den. Ja, det er et Spørgsmaal, der af og til dukker op her i Landstinget, hvor stor en Indflydelse dette Ting skal have paa finansielle Love, og jeg har for saa vidt ikke noget imod, at vi paa alle finansielle Omraader lægger Hovedvægten over paa Folketinget, heller ikke, naar det gælder Skattelove af denne Art. Men jeg troede rigtignok, at de nuværende Regeringspartier satte noget større Pris paa Landstingets Medvirken ved Behandlingen af Lovforslag end den, der undes det i dette Tilfælde og i mangfoldige andre Tilfælde. Paa Grund af den korte Tid, der saaledes er tilbage, inden Loven skal træde i Kraft, naturligvis forudsat, at Lovforslaget bliver vedtaget — men det ønskelige i, at den skal træde i Kraft, fremhæves jo —, maa Landstinget altsaa tage den, som den er.

Saa vidt jeg forstod, forudsattes det af Venstres ærede Ordfører som en Selvfølge, at denne Lov maatte fornyes. Jeg tror ogsaa, den ærede Ordfører erklærede, at det vilde være meningsløst eller uforstaaeligt, naar man vedtog et saadant Lovforslag for et Par Maaneder siden, saa ikke at ville vedtage det, naar det kom frem igen. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at fra mit Partis Side har vi ikke tidligere været med til at vedtage denne Lov; det har vi overladt de øvrige Partier, og vi har gjort det ud fra de Synspunkter, som nu viser sig at være de rigtige, nemlig at dette Lovforslag i Virkeligheden er Indledningen til en permanent Lov om Toldafgift for de paagældende Varer. Det er nødvendigt, siger man, naar der forelægges et Toldlovforslag, straks at faa visse betydningsfulde Toldsatser sat i Kraft. Det er et Synspunkt, jeg ikke har noget imod at gaa ind paa, men det forudsætter ganske vist, at man er i Stand til at gennemføre den Toldlov, der er Tale om; ellers vil man kunne sige, at man tager en à conto Betaling paa de Toldsatser, der giver Penge. Det er faktisk det, der foreligger. Regeringen tager et à conto Beløb af de Indtægter, der kan forventes ved en Toldlov, som den ikke kan faa gennemført paa Rigsdagen. Det er muligvis en Nødvendighed for Regeringen og Regeringspartierne at foretage en saadan à conto Inddragning af Penge, men jeg maa meget anmode om, at man ikke forlanger af Oppositionspartierne, at

de skal betragte det som en given Nødvendighed, at man paa den Maade skaffer Regeringen de Penge, den ikke har kunnet faa gennem en regulær Toldlov. Regeringspartierne er jo paa hvilket som helst Tidspunkt, de maatte ønske det, i Stand til at gennemføre en Toldlov i begge Rigsdagens Ting. Hvorfor gør de det saa ikke? Hvorfor gennemfører de ikke Toldloven? Det vilde være det eneste naturlige at gennemføre en Toldlov, der indeholder disse og andre Satser; saa vilde det helligt glide ind i det System, der er planlagt. Jeg ser da ikke, hvorfor man ikke gennemfører en saadan Toldlov. Det er muligt, at Samarbejdet mellem Regeringspartierne ikke er saa godt, at det egner sig til at bære over en Toldlovs Gennemførelse, men det kan heller ikke være nogen særlig Grund for Oppositionspartierne til at give en à conto Betaling paa de Satser, hvor Regeringen mener, at der særlig er Penge at tjene.

Med disse Ord har jeg blot villet gøre opmærksom paa, at der ikke for Oppositionspartierne kan siges at foreligge nogen som helst Nødvendighed for at gaa med til denne Lovs Gennemførelse. En saadan Nødvendighed kan man omtale indenfor sit eget Parti, indenfor Regeringspartierne, i Gruppemøder, ogsaa her i Landstinget, men man kan kun lade disse Udtalelser omfatte sine egne Partifæller og Tilhængere indenfor Regeringen; det kan ikke have nogen som helst Betydning for Oppositionspartierne, at man paaberaber sig Nødvendigheden. Socialdemokratiets Standpunkt til denne Lov var, da den første Gang kom frem, at vi ikke vilde modsætte os den, fordi vi fandt, at hvis der kom en Toldlov, der indeholdt en Forandring i disse Toldsatser, vilde det være heldigt, om man ikke paa et tidligt Tidspunkt gav sig til at spekulere i saadanne Ting. Men paa den anden Side frygtede vi det, der nu viser sig at ske, nemlig at det vilde være Indledningen til en permanent Forhøjelse af vore Toldafgifter. Vi vilde derfor ikke være med til at gennemføre Loven; vi sagde til Regeringspartierne, at de maatte selv tage Ansvaret for, hvad der skete, og vi undlod at stemme derfor. Da Lovforslaget kom anden Gang, indtog vi samme Standpunkt, idet vi dog yderligere understregede, at det saa ud til, at man var inde paa en permanent Lovgivning. Og nu, ja, nu er det kun Skalkeskjul at ville forsøge at dække over, at det er en permanent Lovgivning, der indledes — ikke en Gang den